

else fra april 1997, selv om samme partis konklusion er, at Det Dyreetiske Råds udtalelse ikke er dyreetisk forsvarlig, fordi der i udtalelsen foretages en afvejning af hensynet til respekten for muslimer og jøders religiøse overbevisning.

Det er da en holdning, der vil noget, og så er det for øvrigt også en holdning, der meget let og elegant hopper over de faktiske forhold, der er i 1999, og kendsgerninger om, hvordan tingene foregår i dag.

Da vi behandlede lovforslag nr. L 93 i 1997 gjorde jeg og mange andre med mig faktisk meget ud af at sætte os ind i de historiske forhold omkring rituelle slagtninger i Danmark, og jeg læste, hvad der lå fra tidligere forhandlinger, litteratur og korrespondance om det her emne. Min konklusion i 1997 var, at der er mange indfaldsvinkler til spørgsmålet om rituel slagtning. Jeg kan nævne nogle af dem, f.eks. den grundlovssikrede trosfrihed, økonomiske hensyn til producenter af kød, omdømme og arbejdsmiljø for slagteriarbejdere, de dyrevelfærdsmæssige aspekter, og lur mig, om ikke der er flere indfaldsvinkler og/eller motiver til at beskæftige sig med det her emne igen i dag.

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig justitsministerens overvejelser. Det er vigtigt, at vi med mellemrum drøfter de svære følelsesmæssige spørgsmål, men jeg er også enig i, at det er væsentligt og vigtigt, at vi drøfter tingene på grundlag af tingenes faktuelle tilstand i dag og ikke på grundlag af myter og forældet viden.

Jeg går ud fra, at vi er enige om, at vi er dér, hvor det, de tre lovforslag handler om, er de slagtninger, der foregår på NV-OX i Slagelse.

I al litteratur og under de to foregående behandlinger af samme spørgsmål her i Folketinget har der været enighed om, at det område, der eventuelt kunne være behov for at opdatere i takt med tidens udvikling på slagteriområdet, er, hvor det drejer sig om de store dyr, dvs. okser, køer og store kalve. For de mindre dyrs vedkommende er al ekspertise enig om, at det kraftige blodtryksfald, der indtræffer, når de store halspulsårer skæres over, medfører øjeblikkeligt tab af bevidsthed og derfor tab af evne til at føle smerte.

Den usikkerhed, der har været og fortsat er, drejer sig om, at de store kvægdyr har en ekstra blodtilførsel til hjernen, der forløber nær rygsojlen. Den tvivl var der ved behandlingen i 1997, og den tvivl kom dyrene til gode.

Specielt efter den underlødige tv-udsendelse om rituelle slagtninger, som danske seere igen blev konfronteret med i går, tirsdag, aftes, finder jeg anledning til at fremhæve, at man op-hørte med at anvende de store kastemaskiner, der tidligere blev anvendt, for mere end 10 år siden efter anbefaling fra Det Veterinære Sundhedsråd. De er nu erstattet af en boks, dyrene selv går ind i, og hvor overskæringen af halspulsårerne og aflødningen foregår, mens dyrene står op.

I 1997 ændrede justitsministeren yderligere slagteribekendtgørelsen i forbindelse med vores behandling af samme sag, så der nu sker en omgående aflivning af dyrene efter halssnittet, efter schæchtningen. Inden schæchtningen sker der en skånsom fiksering af dyrene. Der er ikke tale om, at dyrene bindes fast, sådan som der står i bemærkningerne til lovforslag nr. L 82 fra Dansk Folkeparti. I slagteboksen findes en halvrund metalbøjle, som løfter dyrets hoved ganske let, så halsen er strakt. Sådan som jeg så det, tjener denne metalbøjle flere formål, dels giver den mulighed for at anlægge et ganske sikkert snit og sikrer en meget hurtig aflødning, dels får bøjlens dyrets hoved til at ligge stille, så slagtermesteren kan ramme præcis det rigtige sted, når han efterfølgende omgående skyder dyret i panden. Det var præcis den samme bøjle, der blev anvendt ved de traditionelle slagtninger, jeg i går morges så efter de rituelle slagtninger på slagteriet i Slagelse.

Det forekommer i denne her sammenhæng vigtigt at fremhæve, at såvel slagteriet i Slagelse som Det Mosaiske Troessamfund i alle tilfælde har gjort alt, hvad der overhovedet er menneskeligt muligt, for positivt at efterleve ændringerne i slagteribekendtgørelsen.

Der er mange myter om rituel slagtning. Fra visse medier er der en udtalt interesse i at fastholde disse myter, for alt, hvad der berører vores følelser, sælger som bekendt godt. Det er fint, hvis der sker en ordentlig og reel information om faktiske forhold, men det er skidt, hvis mediernes informationer er usaglige og helt unødigt provokerende i dag.

Da jeg så de tre forslag på dagsordenen for i dag, tror jeg nok, jeg udstødte et lydeligt suk, men så trak jeg vejret helt ned i maven og begyndte at søge ny information. Jeg vil bl.a. citere veterinærinspektør Søren Burchardt for følgende:

»Rituel slagtning, som den foregår i Danmark i dag, er et acceptabelt kompromis mellem hen-